

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/726/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713204000
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6713204000.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: A. Z., rod. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. XXX, XXX XX Y., občan SR, zast. advokátska kancelária Hreždovič a Mulder, Rudlovská 2, 974 01 Banská Bystrica, proti odporcovi: O. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. O. G. XXXX/X, XXX XX Y., občan SR, zast. UHAL' s. r. o., so sídlom Námestie SNP 6/11, 960 01 Zvolen, IČO: 47 236 655, o zaplatenie 3 000 € s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/99/2013-119 zo dňa 25. 04. 2014, takto

rozhodol:

Mení uznesenie okresného súdu v II., III. a IV. výroku rozhodnutia, tak, že:

Navrhovateľka je povinná nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 1.374,79 € v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu odporcu UHAL' s. r. o. č. XXXXXXXXXXX/XXXX.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť trovy štátu vo výške 46,53 € na účet Okresného súdu Zvolen v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľka je povinná nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania vo výške 82,34 € na účet právneho zástupcu odporcu UHAL' s. r. o. č. XXXXXXXXXXX/XXXX do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím súd konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy konania - trovy právneho zastúpenia vo výške 1.113,30 € v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu navrhovateľky a iné trovy vo výške 180 € v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, na účet právneho zástupcu navrhovateľky. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť trovy štátu vo výške 46,53 € na účet Okresného súdu Zvolen v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že konanie zastavil v súlade s § 96 ods. 1, 2 OSP z dôvodu späťvzatia návrhu. O náhrade trov konania rozhodol v súlade s § 146 ods. 2 OSP. Nakoľko došlo k zastaveniu konania na základe dispozičného úkonu navrhovateľa. Súd sa zaoberal otázkou či navrhovateľka zobrala návrh späť pre správanie odporcu, teda či je na mieste aplikácia ust. § 146 ods. 2 OSP druhá veta. Súd vychádzal z toho, že navrhovateľka zobrala svoj návrh späť po tom, ako odporca na pojednávaní uskutočnenom dňa 06. 03. 2014 uviedol, že zmluvu o rezervácii nepodpísal, pričom ešte na pojednávaní uskutočnenom dňa 16. 09. 2013 uviedol, že predmetnú zmluvu podpísal on. Uvedený rozpor vo výpovedi odporcu odôvodnil tým, že sa pomýlil v tom zmysle, že podpísal predbežnú zmluvu o kúpe predmetného bytu. Vyššie uvedené podľa názoru súdu znamená, že odporca svojím správaním, to znamená uvedením toho, že predmetnú zmluvu nepodpísal, spôsobil to, že navrhovateľka zobrala svoj návrh späť, pričom v zmysle výpovede na pojednávaní uskutočnenom dňa 06. 03. 2014 navrhovateľka

nemala vedomosť o tom, či túto zmluvu podpísal alebo nepodpísal odporca. Navrhovateľka teda podala svoj návrh dôvodne s tým, že súd poukázal na to, že odporca do pojednávania uskutočneného dňa 06. 03. 2014 nikdy neuviedol, a to ani v predžalobných vyjadreniach, skutočnosť, že nepodpísal predmetnú zmluvu ale namietal nárok na zaplatenie žalovanej sumy z iných dôvodov. V tomto zmysle bol návrh podľa názoru súdu podaný dôvodne, nakoľko v čase podania návrhu navrhovateľka nemala a v zmysle vyjadrení odporcu ani nemohla mať vedomosť o tom, že odporca túto zmluvu nepodpísal. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd rozhodol o trovách konania tak, že priznal náhradu trov konania navrhovateľke v zmysle § 146 ods. 2 OSP druhá veta, keď dospel k záveru, že sú splnené podmienky na tento postup.

Navrhovateľke tak priznal náhradu trov pozostávajúcich zo súdneho poplatku vo výške 180 € a náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyčíslenia za 7 úkonov právnej pomoci po 143,27 €, spolu 1 146,16 €, jeden úkon po 111,58 € plus 7,81 € plus DPH, t. j. 143,27 € a to za úkony prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, zastupovanie na pojednávaní dňa 16. 09. 2013, 18. 11. 2013, 06. 03. 2014 - vzhľadom na rozsah pojednávania ako dva úkony a späťvzatie návrhu. Navrhovateľke tiež priznal hotové výdavky spočívajúce v cestovnom vo výške 32,36 € a náhradu za stratu času 6 začatých polhodín 3 x po dve začaté polhodiny, t. j. spolu 78,06 €, teda spolu trovy právneho zastúpenia 1 257,22 € (1 146,16 € + 33,00 € + 78,06 €).

V súlade s § 148 ods. 1 OSP súd zaviazal odporcu na uhradenie sumy 46,53 € - náhrady trov štátu - svedočné vyplatené štátom svedkovi z rozpočtových prostriedkov štátu.

Odporca podal v zákonnej lehote v súlade s § 204 OSP odvolanie voči výrokom, ktorým súd uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy konania - trovy právneho zastúpenia vo výške 1 113,30 € v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu navrhovateľky a iné trovy vo výške 180 € v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, na účet právneho zástupcu navrhovateľky a voči výroku, ktorým súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť trovy štátu vo výške 46,53 € na účet Okresného súdu Zvolen v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Odporca uviedol, že ust. § 146 ods. 2 OSP druhá veta, sa použije len v špeciálnych prípadoch, inak sa vždy pri rozhodovaní vychádza zo zásady zodpovednosti za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia podľa prvej vety uvedeného ustanovenia sa vždy hodnotí iba podľa procesného výsledku. Pre aplikáciu ust. § 146 ods. 2 druhá veta OSP by bol dôvod v prípade aktívneho správania sa odporcu - napr. zaplatenie pohľadávky, čím vlastne uznáva oprávnenosť nároku. Teda pod správaním odporcu treba rozumieť také správanie kedy by konal za účelom uspokojenia nároku protistrany. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Ústí nad Labem zo dňa 23. 09. 2008 sp. zn. 14Co/317/2008, podľa ktorého kritérium procesného zavinenia je treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosti, pre ktorú žalujúca strana následne zobrala žalobu späť s tým, aby bolo konanie zastavené. Ak nie je osvedčené, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším chovaním žalovaného, ktorý sa celkom alebo v zodpovedajúcom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné vyvodiť súvislosť a teda ani procesné zavinenie medzi jeho chovaním vo vzťahu k žalobnému petitu. Uviedol, že k uznaniu alebo k splneniu nároku v tejto veci nedošlo. Pod správanie odporcu nemožno zahrnúť procesnú obranu a spochybňovanie nároku navrhovateľa, tak ako tomu bolo v danom prípade. Preto ak v priebehu konania vyšli najavo skutočnosti, ktoré spochybnili nárok navrhovateľky, nemožno to subsumovať pod správanie odporcu, ktoré zapríčinilo späťvzatie návrhu. Na strane odporcu teda chýba akékoľvek správanie, ktoré by malo smerovať k uznaniu nároku navrhovateľa t. j. či už zaplateniu na základe čoho by zobral navrhovateľ návrh späť. Správanie odporcu nebolo podnetom na späťvzatie návrhu už len preto, že je jednoznačné a nemenné od začiatku konania až po jeho koniec a smeruje k tomu, že nárok navrhovateľky od počiatku konania bezvýhradne popiera. Nie je rozhodujúce, či menil dôvody, pre ktoré návrh popieral, dôležité je, že jeho správanie vždy spočívalo v popieraní nároku a v tomto smere sa nemenilo. V skutočnosti sa navrhovateľka rozhodla zobrať návrh späť z dôvodu, že spor by prehrala, prípadne z iného dôvodu, určite však nespočívajúcom len v tom, že poprel svoj podpis. Jeho popretie podpisu pred vykonaním dokazovania grafológom zostalo len v rovine jeho nepreukázaného tvrdenia. Ak navrhovateľka zobrala návrh späť skôr ako sa urobilo dokazovanie grafológom a skutočnosť pravosti podpisu sa dôkazne nevyvrátila, musela sama dobre vedieť, že podpis nie je podpisom odporcu a to nepochybne už od začiatku konania. Jeho podpis poprel už svedok na pojednávaní dňa 18. 11. 2013. Poukázal na to, že rozdiel podpisov zreteľne vidno na rezervačnej zmluve a jeho pravým podpisom na

iných dokumentoch, ktoré mala navrhovateľka k dispozícii (kúpna zmluva uzatvorená s jej matkou, ktorú navrhovateľka za matku podpisovala). Zároveň poukázal na to, že keďže zmluvu nepodpísal, nemohol túto skutočnosť namietat už pred začatím konania, keďže zmluvou nedisponoval. A teda záver súdu, že spochybenie podpisu na rezervačnej zmluve (ktoré v žiadnom prípade nemôže byť uznávacím prejavom, či prejavom smerujúcim k plneniu nároku navrhovateľky) je takým správaním odporcu, pre ktoré zobrala navrhovateľka návrh späť, úplnou negáciou znenia ust. § 146 ods. 2 druhá veta OSP a ide teda o nesprávny záver súdu. Poukázal na to, že ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta OSP, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. Navrhovateľ tým, že podal návrh proti nesprávnemu subjektu si sám zavinil, že nemohol mať vo veci úspech bez ohľadu na to, či vzal späť návrh alebo by bolo vo veci rozhodnuté. Má za to, že navrhovateľka účelovo zavinila zastavenie konania, pretože v prípade, že by bol návrh zamietnutý, bola by mu priznaná celá náhrada trov konania, čomu sa chcela navrhovateľka vyhnúť. Je preto povinná znášať trovy, ktoré jej zavineným konaním vznikli. Poukázal na to, že nárok navrhovateľky nebol dôvodný, v priebehu konania nebolo zistené porušenie zmluvnej povinnosti jeho osobou. Formulácia ustanovení o zmluvnej pokute je nejasná, teda na zamietnutie návrhu by existovali aj iné dôvody. Poukázal na to, že výkon práva navrhovateľkou by bol šikanóznym, keďže napriek tomu, že nechcela uzavrieť kúpnu zmluvu, mala záujem na zaplatení zmluvnej pokuty. Súd nijakým spôsobom v rozhodnutí neuviedol z akých dôvodov má za to, že je návrh podaný dôvodne. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o trovách konania - druhý, tretí a štvrtý výrok tak, že navrhovateľka je povinná nahradiť odporcovi trovy konania v sume 1 938,82 € na účet právneho zástupcu odporcu vedený v Xbanke, a. s., pobočka Y., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXX a zaplatiť trovy štátu vo výške 46,53 €.

Odporca si uplatnil trovy konania

dátum úkon	za 1 úkon	režijný paušál
15. 04. 2013	Prevzatie a príprava	121,17 € 7,81 €
22. 04. 2013	Odpor voči PR	121,17 € 7,81 €
12. 09. 2013	Rokovanie s klientom	121,17 € 7,81 €
16. 09. 2013	Účasť na pojednávaní - 2 úkony	242,34 € 7,81 €
04. 10. 2013	Podanie - oznámenie svedkov	121,17 € 7,81 €
18. 11. 2013	Účasť na pojednávaní	121,17 € 7,81 €
05. 03. 2014	Rokovanie s klientom	121,17 € 8,04 €
06. 03. 2014	Účasť na pojednávaní - 2 úkony	242,34 € 8,04 €
28. 03. 2014	Vyjadrenie k späťvzatiu	121,17 € 8,04 €
21. 05. 2015	Odvolanie proti uzneseniu	121,17 € 8,04 €
Spolu:	1 454,04 €	79,02 €
20 % DPH	290,81 €	15,80 €
Spolu s DPH	1 744,85 €	94,82 €

Spolu trovy 1 839,67 € plus náhrada súdneho poplatku za odpor vo výške 180 €, ktoré žiada na účet č. X Náhradu hotových výdavkov vo výške 3,35 € (za vyhotovenia zápisnice z pojednávania. + 1,85 € poštovné).

Navrhovateľka sa k odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd preskúmal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o trovách konania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a podľa § 220 OSP rozhodnutie v napadnutej časti zmenil.

Podľa § 220 OSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 OSP).

V prejednávanej veci prvostupňové konanie zastavil v súlade s § 96 ods. 1, 2 OSP z dôvodu späťvzatia návrhu. O náhrade trov konania rozhodol prvostupňový súd v súlade s § 146 ods. 2 OSP. Vychádzal z toho, že navrhovateľka zobrala svoj návrh späť po tom, ako odporca na pojednávaní uskutočnenom dňa 06. 03. 2014 uviedol, že zmluvu o rezervácii nepodpísal, pričom ešte na pojednávaní uskutočnenom dňa

16. 09. 2013 uviedol, že predmetnú zmluvu podpísal on. Vyššie uvedené podľa názoru prvostupňového súdu znamená, že odporca svojím správaním, to znamená uvedením toho, že predmetnú zmluvu nepodpísal, spôsobil to, že navrhovateľka zobrala svoj návrh späť a teda zaviniť späťvzatie návrhu.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že k zastaveniu konania došlo po tom, čo navrhovateľka vzala návrh späť v celom rozsahu. Ako dôvod späťvzatie návrhu uviedla navrhovateľka priebeh a výsledky dokazovania, s tým, že je nanajvýš sporné, či odporca podpísal zmluvu o rezervácii, pričom pochybnosti o pravosti podpisu a tým aj platnosti zmluvy o rezervácii spôsobil odporca. Odporca poukázal na to, že namietal neoprávnenosť nároku aj z iných dôvodov, keďže nepodpísal zmluvu, nemohol sa hneď vyjadriť k pravosti podpisu, tiež nebolo v konaní preukázaná nepravosť podpisu znalcom.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ust. § 146 ods. 2 OSP. Ustanovenie druhého odseku § 146 OSP je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou, preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, v prvom rade musí skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak boli trovy konania účelne vynaložené a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 OSP ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto ak v tomto prípade vzal navrhovateľ návrh späť voči odporcovi v celom rozsahu, pričom z obsahu spisu možno vyvodiť, že tak urobil z dôvodu, že priebeh a výsledky dokazovania sa javili tak, že návrhu nebude vyhovieť, možno konštatovať len jediný záver a to, že predmetný návrh navrhovateľa bol podaný (objektívne) nedôvodne a že k jeho späťvzatiu došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia. Preto navrhovateľovi podľa prvej vety § 146 ods. 2 OSP vznikla povinnosť uhradiť odporcovi vynaložené trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zastúpenia.

Účastníkov, však možno priznať len trovy konania, ktoré sú účelne vynaložené.

Za účelne vynaložené trovy treba považovať len trovy, ktoré sledujú cieľ ochrany práv účastníka, nie napr. len formálne, opakujúce sa a pod..

Na základe uvedeného odvolací súd zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu, tak že uložil navrhovateľke uhradiť odporcovi trovy prvostupňového konania - náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR 655/2004 Z. z. (účinné do 30. 06. 2013 a od 30. 06. 2013) podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. a, b vyhlášky účinné do 30. 06. 2013 a § 13a písm. c), d) , § 15 vyhlášky účinné od 30. 06. 2013

úkon	za 1 úkon	režijný paušál
15. 04. 2013	Prevzatie a príprava	121,17 € 7,81 €
22. 04. 2013	Odpor voči PR	121,17 € 7,81 €
16. 09. 2013	Účasť na pojednávaní - 2 úkony	242,34 € 7,81 €
04. 10. 2013	Podanie - oznámenie svedkov	121,17 € 7,81 €
18. 11. 2013	Účasť na pojednávaní	121,17 € 7,81 €
06. 03. 2014	Účasť na pojednávaní - 2 úkony	242,34 € 8,04 €
28. 03. 2014	Vyjadrenie k späťvzatiu	121,17 € 8,04 €
Spolu:	1090,53 €	55,13 €
+ 20 % DPH . Spolu s DPH 1 374,79 € .		

Súd nepriznal odporcovi náhradu trov konania za úkony 12. 09. 2013 - rokovanie s klientom 12.09.2013 a 05.03.2014, nakoľko neboli preukázané, tiež nepriznal náhradu hotových výdavkov 1,85 €, nakoľko ich odporca nepreukázal, nepriznal tiež náklady za vyhotovenie zápisnice, keďže nebola preukázaná účelnosť týchto nákladov (odporca mohol požiadať o zápisnicu pred začatím pojednávania, prípadne o jej zaslanie elektronicky).

Podľa § 148 OSP štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Keďže konanie bolo zastavené a procesné zavinenie na zatavení konania má navrhovateľka odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania štátu tak, že uložil navrhovateľke povinnosť nahradiť štátu trovy v sume 46,53 €, ktoré boli vyplatené svedkovi z rozpočtových prostriedkov štátu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 a 2 OSP. Odporca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov odvolacieho konania, za úkon odvolanie proti uzneseniu podľa vyhl. MS SR 655/2004 Z.z. § 10 ods. 1 a § 13a ods. 2, písm. b vo výške 60,58 € a režijný paušál 8,04 € + 20 % DPH, spolu 82,34 €. Odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za úkon právnej služby odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a vyjadrenie k takému odvolaniu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.